

DOS F-18 S'APUNTEN A LA FESTA

PEDRA SECA

Xavier Gual
EMPRESARI
►@xaviergual

Dos avions de guerra dels més moderns (i cars) van fer un vol arran de terra pel Pirineu català. Depèn de la perspectiva de cadascú qualificar el fet d'anècdota o d'incident. El vol va deixar eixordats i estorats molts ciutadans del Berguedà, de la Cerdanya i del Ripollès. Per sort, no va succeir gaire res més que la sorpresa general davant un fet sense cap antecedent previ. No hi ha record de vols militars a baixa cota per aquestes contrades. Potser des de la guerra civil. Un F-18 és un caça bombarder que costa uns 30 milions d'euro i és el model amb què dos pilots joves i en pràctiques van travessar el Pirineu català d'est a oest tot

seguint les valls de la zona sobre les dues de la tarda. Els testimonis van poder veure'ls a molt baixa altura (uns tres-cents metres) mentre esquivaven turons i altres accidents orogràfics. Sorollosos i invasius. De fet, són avions que van sense silenciador, com aquelles motos d'adolescents als quals agrada fer-se notar però en versió aèria i bèstia. Fan un soroll temible i, segons han explicat des del mateix exèrcit, les valls de muntanya amplifiquen el so encara més. Com les passades d'en Tom Cruise i el seu col·lega (crec recordar que es deia Maverick) al film *Top Gun* però des de Campdevàrol i cap a Berga. Em pregunto què fan uns avions fent pràctiques per damunt de poblacions habitades. Fa un parell d'anys, un pilot que va fer una vol per sobre del seu poble per saludar la seva mare i impressionar la núvia a Albacete va acabar amb l'aparell estavellat al costat d'una autovia en construcció. No va caure sobre la població de miracle. I van tenir en compte que la frontera de França és a tocar i l'exèrcit francès es podia haver apuntat a la gresca aèria si els arriben a detectar? De cop i volta, una ba-

talla entre els avions espanyols i els francesos per dirimir si Llúvia és d'uns o dels altres. Venien de Saragossa, on tenen al costat les desèrtiques terres dels Monegres per poder provar les andròmines voladores. És el lloc menys habitat de la península Ibèrica per on poden donar curs als seus ímpetus guerrers molt millor que pel nord de Catalunya. Per l'altra banda, la més lleugera, hem sentit el portaveu militar provant de treure importància al fet i demanant disculpes. El personatge en qüestió s'anomena Marina i és l'encarregat de parlar de maniobres de l'exèrcit de l'Aire entre pics i roques. No podia ser d'una altra manera. Mentre saludaven amb les ales dels avions, van veure els pilots la munió d'estelades que poblen terrats i balcons del que per a ells deu ser la Catalunya profunda? Saben que els sorolls intensos, de molts decibels, poden afectar persones i animals? En terra

«Crec que és un acte irresponsable manar fer unes passades pels caps dels veïns a uns joves pilots els quals, de ben segur, han fruit de l'aventura»

de vaques, se sap que els pot afectar la producció de llet. I durant tota la tarda no es va veure cap gos pel carrer. No podien avisar? Volien l'efecte sorpresa? Quina sorpresa volien donar? I no se m'escapen les interpretacions que es poden donar en relació amb el moment polític que vivim i de lliure valoració per al lector. Si els avions fossin d'un exèrcit català i haguessin partit de l'aeroport de Sabadell, ens ho hauríem agafat de la mateixa forma? Tindrà avions d'aquests Catalunya?

Crec que és un acte irresponsable manar fer unes passades pels caps dels veïns a uns joves pilots els quals, de ben segur, han fruit de l'aventura. Els imagino baixant de l'aparell amb ulleres de sol d'avia-dor i el vestit caqui tot ple de divises i galons negres, el casc en una mà, amb l'altra pentinant-se el serrell i comentant l'ensurt que devien haver donat als «lugareños de valles pintorescos».

Ho deia en Gila amb el seu telèfon sense línia: «¿Oiga? ¿Es el enemigo? ¿No podían haber esperado hasta las cuarto, que estábamos comiendo?» A l'hora de dinar no es pot jugar a la guerra.